An. et vol. XXVIII 30 Aprilis 1936 (Ser. II, v. III) - Num. 5

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

SUMMARIUM

Acta Pii Pp. XI: Constitutio Apostolica, p. 153 - Litterae Apostolicae, p. 155 - Epistolae, p. 157.

Acta SS. Congregationum: *S. C. Consistorialis:* I. Provisio Ecclesiarum, p. 165. II. Designationes, p. 166 - *S. C. Concilii:* Decretum de peregrinationibus, p. 167 - *S. C. de Propaganda Fide:* Provisio Ecclesiarum, p. 168 - *S. C. Rituum:* Drecretum de festo cum officio et missa S Joannis Bosco, p. 169.

Acta Tribunalium: *S. Paenitentiaria Apostolica:* Dubium de indulgentiis, p. 176 - *S. R. Rota:* Citatio edictalis, p. 177.

Acta Officiorum: *Pont. Commissio ad Codicis canones authentice interpretandos:* Responsa, p. 178.

Diarium Romanae Curiae: S. C. dei Riti: Congregazioni varie - Segreteria di Stato: Nomine e Onorificenze - Necrologio, pp. 179-184.

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

M · DCCCC · XXXVI

Directio:
Palazzo Apostolico — Città del Vaticano
Administratio:
Libreria Vaticana — Città del Vaticano

Pretium annuae subnotationis:
In Italia, Lib. 30 — extra Italiam, *L. it.* 50 —
Pretium unius fasciculi:
In Italia, Lib. 3,50 extra Italiam, *L. it.* 4 —

«Bis fere in mense (Commentarium) *prodibit ac quotiescumque vel necessitas vel utilitas id postulare videbitur»* (Ex *Commentarii Officialis* ratione, die 29 Octobris 1908 edita).

INDEX HUIUS FASCICULI

(An. XXVIII, n. 5 - 30 Aprilis 1936)

ACTA PII PP. XI

CONSTITUTIO APOSTOLICA

PAG.

Oceaniae Centralis. - E Vicariatu Apostolico Oceaniae Centralis territorii pars distrahitur, ex qua novus Vicariatus Apostolicus insularum Wallis et Futuna erigitur. - *11 Novembris 1935* 153

LITTERAE APOSTOLICAE

I. *Constat ex pluribus.* - Templum Dei Genitrici, Angelorum Reginae, in urbe Cartago, intra fines archidioecesis S. Iosephi de Costarica dicatum, titulo ac privilegiis Basilicae Minoris decoratur. - *26 Iulii 1935* 155

II. *Paterna caritas.* - Rhedonensis archidioecesis Sanctus Melanius Ep. Patronus principalis declaratur. - *12 Februarii 1936* 156

EPISTOLAE

I. *Allatum est Nobis.* - Ad Emum P. D. Patricium Iosephum tit. S. Mariae in Via S. R. E. Presbyterum Card. Hayes, Archiepiscopum Neo-Eboracensem, qdem Legatum mittit ad Conventum Eucharisticum ex omnibus Americae Septemtrionalis Civitatibus Clevelandiae habendum. - *20 Augusti 1935* 157

II. *Quamvis Nostra de Actione Catholica.* - Ad Emum P. D. Sebastianum tit. SS. Bonifacii et Alexii S. R. E. Presb. Cardinalem Leme de Silveira Cintra, Archiepiscopum S. Sebastiani Fluminis Ianuarii, atque ad ceteros RR. PP. DD. Archiepiscopos et Episcopos Brasiliae. De Actione Catholica aptius provehenda. - *27 Octobris 1935* 159

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I. Provisio Ecclesiarum 165

II. Designationes Ordinariorum pro appellationibus 166

SACRA CONGREGATIO CONCILII

PAG.

Decretum. De piis fidelium peregrinationibus ad celebriora Sanctuaria moderandis. - *11 Februarii 1936* 167

SACRA CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

Provisio Ecclesiarum 168

SACRA CONGREGATIO RITUUM

Urbis et Orbis. - Decretum. Festum Sancti Ioannis Bosco, Confessoris, ab universa Ecclesia, cum officio et missa propria, celebrandum decernitur. - *25 Martii 1936* 169

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA PAENITENTIARIA APOSTOLICA

(OFFICIUM DE INDULGENTIIS)

Dubium. - *20 Martii 1936* 176

SACRA ROMANA ROTA

Citatio edictalis: Nullitatis matrimonii (De Grado-Tigani). - *23 Martii 1936* . . . 177

ACTA OFFICIORUM

PONTIFICIA COMMISSIO AD CODICIS CANONES AUTHENTICE INTERPRETANDOS

Responsa ad proposita dubia. - *16 Ianuarii 1936 - 16 Martii 1936* 178

DIARIUM ROMANAE CURIAE

I. Sacra Congregazione dei Riti: *Preparatoria* e *Generale* 179

II. Segreteria di Stato: *Nomine e Onorificenze* 179

III. Necrologio 184

An. et vol. XXVIII 30 Aprilis 1936 (Ser. II, v. III) - Num. 5

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XI

CONSTITUTIO APOSTOLICA

OCEANIAE CENTRALIS

E VICARIATU APOSTOLICO OCEANIAE CENTRALIS TERRITORII PARS DISTRAHITUR, EX QUA NOVUS VICARIATUS APOSTOLICUS INSULARUM WALLIS ET FUTUNA ERIGITUR.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Quidquid fidei propagandae et christifidelium aeternae saluti eorumque regimini magis convenire videtur ut sollicite praestemus Nos urget supremi apostolatus munus, divinitus Nobis commissum. Iamvero quum venerabilis Frater Ioseph Felix Blanc, Episcopus titularis Dibonensis, Oceaniae Centralis Vicarius Apostolicus, iterum atque iterum a Nobis enixe postulaverit, ut e latissimo sui Vicariatus territorio distraherentur insulae *de Wallis et Futuna,* et ex earum territorio novus efformaretur Vicariatus Apostolicus, ea potissimum ratione, quod nimius illae distant a vicariatus sede, ad quam perdifficilis quoque est accessus. Nos autem, praehabito venerabilis Fratris Philippi Bernardini, Archiepiscopi titularis Antiocheni in Pisidia et in Australasia tunc Delegati Apostolici, favorabili voto, de venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacrae Congregationi de Propaganda Fide praepositorum consilio, re mature perpensa, oblatis precibus praefatis libenter annuere statuimus. Quapropter, suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit,

vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, de apostolicae potestatis plenitudine e Vicariatu Apostolico Oceaniae Centralis totum territorium Gallicae dicioni subiectum, insulas scilicet *Wallis, Futuna, Alofi* et circumstantes scopulos distrahimus, et exinde novum Vicariatum Apostolicum erigimus et constituimus; eumque *Insularum Wallis et Futuna* nomine appellari volumus atque Societati Mariae, cuius sollertissimi sodales iam ab anno millesimo octingentesimo septimo et tricesimo in insulis illis adlaborantes universum populum ad fidem adduxerunt, etiam in posterum, ad Sanctae Sedis tamen beneplacitum, tenore praesentium concredimus. Novo proinde huic Vicariatui Apostolico Insularum Wallis et Futuna eiusque pro tempore Vicariis omnia tribuimus iura, privilegia et facultates, quibus ceteri per orbem Vicariatus eorumque Vicarii iure communi vel legitima consuetudine fruuntur et gaudent; eosque omnibus pariter adstringimus oneribus et obligationibus, quibus ceteri adstringuntur. Quae omnia, ut supra disposita et constituta, rata ac valida esse volumus et iubemus, contrariis quibuslibet minime obstantibus. Harum vero Litterarum transumptis aut excerptis, etiam impressis, notarii publici cuiusvis manu subscriptis et sigillo alicuius viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eamdem prorsus volumus haberi fidem, quae hisce praesentibus haberetur, si ipsaemet exhibitae vel ostensae forent. Nemini autem hanc paginam dismembrationis, erectionis, constitutionis, commissionis et voluntatis Nostrae infringere vel ei contraire liceat; si quis vero ausu temerario hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo tricesimo quinto, die undecima mensis Novembris, Pontificatus Nostri anno quartodecimo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI
Cancellarius S. R. E.

P. Card. FUMASONI BIONDI
S. C. de Propaganda Fide Praef.

Ioseph Wilpert, *Decanus Collegii Proton. Apostolicorum.*
Vincentius Bianchi-Cagliesi, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., Vol. LIII, n. 68 - Al. Trussardi.

LITTERAE APOSTOLICAE

I

TEMPLUM DEI GENITRICI, ANGELORUM REGINAE, IN URBE CARTAGO, INTRA FINES ARCHIDIOECESIS S. IOSEPHI DE COSTARICA DICATUM, TITULO AC PRIVILEGIIS BASILICAE MINORIS DECORATUR.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Constat ex pluribus iisque praeclaris documentis Rempublicam Costaricensem summa religione colere Beatissimam Virginem Mariam eamque peculiari honore prosequi. Et revera a S. Ioseph, Dei Genitricis inclito sponso, nomen habet urbs, caput eiusdem Reipublicae; atque in urbe ipsa S. Iosephi praeter Cathedralem Ecclesiam, quae Mariae sine originali labe conceptae dicata est, cetera etiam paroecialia templa in honorem Virginis Matris a Mercede, a Solitudine, a Doloribus, a Monte Carmelo nuncupatae erecta fuerunt. Inter plurima vero alia templa quae in territorio totius Reipublicae de Costarica Deiparae Sanctissimae sunt sacra, principem locum tenet sacra aedes in civitate « Cartago » dicata Beatae Mariae Virgini, Angelorum Reginae, cuius insignem imaginem magna veneratione et singulari pietate omnis populus costaricensis a pluribus saeculis colit et fovet. Ipse autem Reipublicae eiusdem constituendae conventus a. MDCCCXXIV Beatam Virginem ab Angelis Patronam totius Nationis renuntiavit et anno MCMXXIV, saeculo primo exeunte ab hac solemni renuntiatione, eiusdem Virginis Imago a Ven. Capitulo Patriarchalis Vaticanae Basilicae S. Petri aureo diademate redimita est. Templum vero, quod diximus, a terraemotibus pluries dirutum, pluries restitutum est; donec anno Domini MCMX, urbe Cartago pene funditus eversa, singulari studio et solidiori structura ipsa sacra aedes denuo aedificari coepit. Cum iam opus perfectum sit feliciter et Sanctuarium Marianum, quod pluribus pretiosisque christifidelium votivis donariis ditatur in eo sit ut sollemni ritu consacretur, venerabilis Frater Otto Raphaël Castro, Archiepiscopus S. Iosephi, sui ipsius, omniumque aliorum Sacrorum Antistitum Reipublicae de Costarica vota exponens, Nos rogavit ut appropinquantibus diebus festis et sollemnibus B. M. Virginis ab Angelis in urbe Cartago, Templum Dei Genitrici, Angelorum Reginae, dicatum, ad dignitatem Basilicae Minoris evehere dignemur. Nos autem cum compertum habeamus nullam aliam ecclesiam in tota Republica de Costarica huiusmodi honore esse decoratam, cumque Archiepi-

scopus S. Iosephi, quem supra laudavimus, Nobis referat praefatum Sanctuarium Mariae ab Angelis ab omnibus fidelibus, qui frequentes devote illud celebrant, Basilicae nomine vocari, ultro libenterque oblatis Nobis precibus et votis annuendum censuimus, ut christifidelium Reipublicae de Costarica pietas filialis erga Virginem et Matrem, gratiarum omnium apud Deum sequestram, magis magisque augeatur. Quae cum ita sint, audito dilecto filio Nostro Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Sacrorum Rituum Congregationi praeposito, motu proprio atque ex certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium litterarum tenore perpetuumque in modum, Ecclesiam sive Sanctuarium Costaricense Beatae Mariae Virginis ab Angelis in civitate Cartago, intra fines archidioecesis S. Iosephi de Costarica, titulo, honorificentiis ac privilegiis Basilicae Minoris decoramus, cum omnibus privilegiis atque honorificentiis, quae iuxta decreta et morem, ecclesiis hoc titulo honestatis competunt. Contrariis non obstantibus quibuslibet. Decernentes praesentes Litteras firmas, validas, atque efficaces semper extare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos pertinet, seu pertinere poterunt, plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXVI mensis Iulii, a. MCMXXXV, Pontificatus Nostri decimoquarto.

E. Card. PACELLI, *a Secretis Status.*

II

RHEDONENSIS ARCHIDIOECESIS SANCTUS MELANIUS EP. PATRONUS PRINCIPALIS DECLARATUR.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Paterna caritas, qua christifideles omnes complectimur, Nos instanter admonet ut iugiter eorum spirituali emolumento ac profectui, quantum in Domino possumus, consulamus, ac propterea votis Episcoporum quam prime concedamus, quae ad hunc frugiferum finem spectant. Quapropter cum Rhedonensium in Gallia Archiepiscopus, nomine quoque Capituli Cathedralis suae nec non fidelium archidioecesis, enixas Nobis preces adhibuerit ut Sanctum Melanium Rhedonensium Episcopum declarare dignemur Patro-

num principalem archidioecesis eiusdem, ac supplicationes votaque memorata commendationibus suis amplissimis auxerit Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalis nunc Pro-Nuntius Noster in Gallia, ultro libenterque precibus ad Nos admotis concedendum censemus. Fidelibus enim devotisque cultu ac memoria Rhedonenses ipsum Sanctum Episcopum continenter venerati sunt et colunt, illiusque patrocinio in necessitatibus suis gavisi sunt. Conlatis itaque consiliis cum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Sacrae Rituum Congregationis Praefecto, omnibusque rei momentis attente perpensis, harum Litterarum tenore, auctoritate Apostolica Nostra Sanctum Melanium, Rhedonensium Episcopum, archidioecesis Rhedonensis apud Deum constituimus et declaramus principalem *Patronum,* omnibus adiectis iuribus privilegiisque liturgicis quae huiusmodi Patronatui coelesti rite competant. Contrariis non obstantibus quibuslibet. Decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere, memorataeque archidioecesi Rhedonensi nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum; irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter contigerit attentari.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XII m. Februarii, an. MCMXXXVI, Pontificatus Nostri decimoquinto.

E. Card. PACELLI, *a Secretis Status.*

EPISTOLAE

I

AD EM̃UM P. D. PATRICIUM IOSEPHUM TIT. S. MARIAE IN VIA S. R. E. PRESBYTERUM CARD. HAYES, ARCHIEPISCOPUM NEO-EBORACENSEM, QUEM LEGATUM MITTIT AD CONVENTUM EUCHARISTICUM EX OMNIBUS AMERICAE SEPTEMTRIONALIS CIVITATIBUS CLEVELANDIAE HABENDUM.

PIUS PP. XI

Dilecte Fili Noster, salutem et Apostolicam Benedictionem. — Allatum est Nobis, proximo Septembri mense Conventum Eucharisticum ex omnibus Americae Septemtrionalis Civitatibus in perillustri urbe Clevelandensi habitum iri. Qui quidem Congressus, ut libenter etiam audivimus, suasore et impulsore Clevelandensi ipso Episcopo, primus

erit novae seriei Coetuum ex tota Republica Eucharisticorum, qui in posterum quarto quoque anno peragendi proponuntur. Optima sane consilia et maxime salutaria! Quid enim huiusmodi congressionibus cogitari potest congruentius atque efficacius ad excitandam acuendamque christiani populi in Augustum Sacramentum pietatem ac dilectionem? Quare Nos Ipsi ex animo vehementerque gratulamur, quum de initis consiliis, tum de singulari studio quo proxima sollemnia apparantur, ut amplissimi honores caelesti Regi, sub Eucharisticis velis delitescenti, maxima fidelium observantia atque frequentia exhibeantur. Ad augendam vero sacrae huius celebrationis sollemnitatem, non modo paterna Nos laude et confirmatione, sed intima quoque participatione et ipsa per Legatum Nostrum praesentia eidem adesse exoptamus. Quapropter te, Dilecte Fili Noster, qui, splendore Romanae purpurae decoratus, tam clarae tamque augustae Ecclesiae moderaris, ac tanta inter catholicos ceterosque etiam cives existimatione, pro tua prudentia et caritate, perfrueris, Legatum Nostrum deligimus ac renuntiamus, ut Nostram gerens personam, Eucharistico Clevelandensi Conventui Nostra auctoritate praesideas. Hac quidem Legatione pro certo habemus ita te perfuncturum, ut sacris ritibus plurimum dignitatis maiestatisque adiiciatur, et non minus coetuum laboribus sapientiae atque efficacitatis accedat. Felicem ceteroquin exitum vel ea portendunt, quae in ipsis coetibus disceptando erunt de magni ponderis argumento, quod est « Eucharistia, Actionis Catholicae fons et afflatus perennis ». Id enim et cogitatu iucundum et factu perutile persequi Congressio videtur, ut christianae fidei in singulis actio vitae plane respondeat, omnesque ita collatis viribus agant, ut ea, quam retinent, fides ad rei publicae salutem plurimum habeat momenti. Quod quidem futurum sine dubio erit, si christianae caritatis ignem ex Corde sacratissimo Christi Iesu, sub Eucharisticis speciebus latentis, boni isti fideles et abunde capiant et magis foveant quotidie. Caelestium interea luminum gratiarumque auspex, paternaeque dilectionis Nostrae testis Apostolica esto Benedictio, quam tibi, Dilecte Fili Noster, egregio Clevelandensi Episcopo ceterisque Praesulibus, pariterque civilibus Magistratibus et iis universis, qui Clevelandiam conventuri tecum sunt, amantissime in Domino impertimus.

Datum ex Arce Gandulphi apud Romam, die XX mensis Augusti, anno MDCCCCXXXV, Pontificatus Nostri quarto decimo.

PIUS PP. XI

II

AD EMUM P. D. SEBASTIANUM TIT. SS. BONIFACII ET ALEXII S. R. E. PRESB. CARDINALEM LEME DE SILVEIRA CINTRA, ARCHIEPISCOPUM S. SEBASTIANI FLUMINIS IANUARII, ATQUE AD CETEROS RR. PP. DD. ARCHIEPISCOPOS ET EPISCOPOS BRASILIAE. DE ACTIONE CATHOLICA APTIUS PROVEHENDA.

PIUS PP. XI

Dilecte Fili Noster ac Venerabiles Fratres, salutem et Apostolicam Benedictionem. — Quamvis Nostra de Actione Catholica mens, in primis iam Litteris Encyclicis « Ubi arcano Dei » proposita, pluribus deinde editis documentis aperte declarata sit, tamen, votis nunc vestris libentissime adnuentes et optatis praesertim obsecundantes, quae, cum Romam haud ita pridem venisses, Nobis aperuisti, peculiaria vobis verba de re tam gravi facienda censuimus. Ita enim clarius patebit, quantopere Nos adiutricem operam aestimemus, quam laici ecclesiasticis viris praebere possint, non modo ut fidei veritatem christianosque mores ab insidiis undique minantibus tueantur, verum etiam ut ipsi, Pastorum ductu, validissimum efficiantur auxilium ad rem religiosam civilemque magis magisque perficiendam.

Illud autem Nobis apprime persuasum est Actionem Catholicam esse gratiam Dei singularem tum fidelibus, qui ad suam cum ecclesiastica Hierarchia industriam propius consociandam advocantur, tum Episcopis presbyterisque, qui in sacro munere satius quotidie latiusque obeundo adiutores idoneos inter Actionis Catholicae ordines semper invenient. Quis enim non cernit, apud ipsas catholicas gentes, clericorum copiam omnibus fidelium necessitatibus non suppetere? Atque in ista quoque dilecta natione, ubi Dei religio ac pietas sane excoluntur, quotiens tu, Dilecte Fili Noster, tuique in episcopatu Conlegae exiguum sacerdotum numerum, praesertim saecularium, conquesti vehementer estis, in ista, inquimus, regione, quae, natura locorumque situ atque ingenti ipsa amplitudine, maiorem profecto clericorum ubertatem, quam alibi, expostulat?

Quid, quod nunc temporis tot sacro ministerio difficultates obsistunt, tot curae incumbunt, ut Dei ministri universos christifideles in sacerdotali munere obeundo plerumque attingere nequeant? Quid, quod integritas fidei morumque in periculis omne genus quotidie augescentibus versatur, apud praecipuas praesertim nationes, uti in Brasilia, ubi, una cum tot bonis tantisque utilitatibus, tam multa infandaque pullulant germina malorum? Nos quidem novimus quanta apud vos cura ecclesia-

sticae vocationes excitentur atque foveantur, et clericorum seminaria ad nobilissimum, quem spectant, finem magis in dies idonea reddantur. Huius curae studiique vestri praeclarum documentum exstat Brasilianum in Urbe clericorum Collegium, auspiciis vestris opibusque conditum, quod pontificio nomine exornatum tantopere Nobis, uti scitis, cordi est. Eiusmodi sane labores, caelesti gratia irrorati, indubiam in posterum bonorum fructuum segetem proferent. At vero quanto eorum copia exstabit ditior, si prope manipulos sacerdotum — qui quidem optamus, ut minus atque minus impares ad opus magis magisque ingens efficiantur — densa glomerabunt agmina probi fidique laici, qui sacerdotibus praesto sint ad eorum munus praeparandum vel complendum, vel, si quibusdam in rebus opus fuerit, nonnullis in partibus, uti in religiosa puerorum institutione, etiam supplendum!

Verumtamen in praeclaro hoc certamine, ad regnum Christi tuendum atque amplificandum indicto, necesse omnino est, aeque ac ceteris in proeliis exercitibusque, ut milites ordine, ratione, consilioque procedant. Haud itaque iniucunda vobis erunt monita ac praecepta, hisce litteris breviter comprehensa, quae Nobis suaserunt non modo perspectae rerum vestrarum condiciones ac peroptati — in hoc ipso campo — vestri successus, verum longa quoque experientia, quae adiumenta ad propositum finem maxime in singulis nationibus consentanea Nobis ante oculos fere posuit.

Ac primo quidem vos hortamur, ut omni studio ad eorum formandos effingendosque animos incumbatis, qui in Actionis Catholicae agminibus militare velint; horum namque institutio de re religiosa, morali ac sociali ad apostolatum hac aetate efficaciter obeundum perquam necessaria videtur. Itaque initio, non ingentes coacervandae fidelium copiae, sed parvae quaedam cohortes seligendae, quae doctrina usuque praeditae, evangelici fermenti vi totam massam fervefaciant attollantque. Neque vero res ardua erit in singulis paroeciis salutare hoc aggredi opus, molles praesertim fingendo animos puerorum ad christianas excolendas virtutes; at iuvenes quoque, spes ecclesiae patriaeque surgentes, et ipsi viri, quibus tum domestica tum civilis fulcitur societas, ad catholicas sodalitates industriose ciendi.

Illud vero etiam atque etiam commendandum, ut initae consociationes non modo felici vivant concordia, verum aptissime ad unum copulentur: sodalicia nempe paroecialia, dioecesana consiliumque nationale dirigens, omnia congruenter vincta atque contexta sunto. Ut membra scilicet corporis unius, ita invicti exercitus cohortes. Virium compactio non dissipatio; non fortuitus quidam operum concursus, sed ordinata ad

commune bonum conspiratio, non singularum partium sponte egerminantis florentisque vitae compressio, sed progrediens artuum viriumque auctus, ita ut decor et venustas cum apta membrorum compositione in toto corpore eniteant.

Incongruum ergo graviterque noxium esset, si in paroeciis, si in dioecesibus ad consequenda eadem fere, quae Actioni Catholicae proponuntur, aliae constituerentur fidelium sodalitates, nullo prorsus nexu vinctae nullamque omnino cum Actione Catholica rationem habentes, vel, eo deterius, cum ipsa misere contendentes. Ita enim singularia commoda, quae parvo fidelium numero ea sodalicia parerent, gravissimo sane eliderentur damno, quae ex dissipatione ac dissolutione catholicarum virium vel conflictu proficiscerentur; quae quidem vires, hisce quidem temporibus, sub Pastorum ductu concordes omnino et colligatae, ut superius diximus, ad Ecclesiae utilitatem exercendae sunt.

Summopere urgenda virium nisuumque unitas minime prohibet, ut, cum varios civium ordines Actio Catholica gremio suo comprehendat, peculiaris singulis cura et institutio tribuatur, ideoque agricolae, opifices, scholastici, artes quaslibet profitentes vel disciplinas callentes ingillatim excolantur. Hoc experiendo valde necessarium comperimus ad praecipuum finem Catholicae Actionis consequendum, qui id maxime spectat, ut quisquis sub eius signis militat ibi acer Christi apostolus existat, ubi exigat vitam. Maxima vero cura in humiliores classes adhibenda, in operarios praesertim agrorumque cultores, quos omni tempore Ecclesia, divini Conditoris premens vestigia, ante omnes diligit atque caros habet, tot miserata labores, quibus illi adsidue urgentur, tantisque anxia periculis, quibus eorum animae, consceleratis turbulentisque doctrinae figmentis inter tenuiores latissime vulgatis, magis magisque periclitantur.

In hac organorum structura aptanda et componenda id valde expedit, ut colligantur et apparentur in singulis dioecesibus, uti potest, sacerdotes laicorumque manipuli, qui, res divinas edocti, liberalitate animarumque studio flagrantes, devoti Apostolicae huic Sedi Pastoribusque dediti, tamquam alacres Actionis Catholicae praecones, paroecias suae dioecesis vel alterius, si vocentur, iussu Episcoporum frequenter invisent, ad praestantiam atque emolumenta Actionis Catholicae clarissima luce conlustranda, ad recte informandos tanti operis moderatores, sine quibus nulla consociationibus datur vivendi florendive potestas, ad cunctas denique vires omniaque incepta ita disponenda unaque componenda, ut quaelibet consociatio illud ipsum, quod proprie sibi persequitur, sine ceterarum detrimento plane consequatur. In hoc autem apostolatus ge-

nere ipsi quoque seminariorum alumni edoceantur, pariterque mature excolantur sacerdotes recentes, ex iisque nonnulli, perdiscendi gratia, in eas regiones mittantur, ubi Actio Catholica, prosperoque eventu iucundaque fructuum copia, vim suam atque efficaciam manifesto comprobavit.

Quo vero magis in dies idonei efficiantur ad Actionem Catholicam sacerdotes ac religiosi ex utroque sexu et laici fideles, plurimum prodesse censemus, ut frequentes, nunc per diem, nunc per hebdomadam, coetus seu congressus habeantur, ut iam alicubi moris est, addiscendi quidem causa auxiliumque Dei implorandi, non modo ex universa natione, sed etiam ex tota dumtaxat dioecesi vel paroecia, ita ut ii, qui in unum conveniant, per pia exercitia rerumque divinarum meditationes, per lectiones orationesve tempori usuique accommodatas, a peritis rerum socialium et ad Actionem Catholicam pertinentium habitas, et studiose ad apostolatum incendantur, et genuinis Ecclesiae doctrinis haud leviter imbuantur.

Expedit praeterea ad singulos eiusmodi coetus advocare certos sociorum ordines, ut iuvenum, scholasticorum, hominum catholicorum mulierumve, opificum vel eorum qui aliquam artem profitentur, ut medicinam, operam forensem, mercaturam, quaestum etc.; pariterque coetus peculiares conflandi ex sacerdotibus, ex religiosis viris feminisve, ex praeceptoribus ac magistris, etc., ita ut in huius generis congressionibus id potissimum agatur, quod cuiusque consociationis vel ordinis, habita ratione cum religione et apostolatu Actionis Catholicae proprio, quam plurimum interesse videatur.

Bene quidem cognitum est Nobis, Dilecte Fili Noster ac Venerabiles Fratres, nec paucas nec leves, initio praesertim, difficultates huic labori tam nobili ac necessario obstare et officere. Sed ea verba meminisse iuvabit, quae olim Apostolus gentium, divino numine afflatus, proferre non dubitavit: *omnia possum in eo qui me confortat*. Si cuncti igitur ecclesiastici viri laicique fideles, qui in Actionem Catholicam incumbunt, omnem spem ac fiduciam in Deo reponentes, supernis gratiis plane obsecundaverint et singulis Actionis Catholicae industriis, iis quoque, quae parvi momenti videantur, adsiduam sollertemque operam dederint, cetera quoque auxilia, vel extraordinaria, ad incepta feliciter persequenda a Deo adipiscentur. Contra frustra illi ad novandam christianam civitatem desudabunt, nisi simul aedificabit ipse Deus.

Neque vero tanto operi, praeter divina auxilia, alia quoque adiumenta deesse videntur. Actio enim Catholica numquam alia bonorum genera piaque coepta impedit vel perturbat, nedum destruat ac pes-

sumdet; quin immo omnes boni rectique vias ac rationes excitat, fovet, moderatur; quare ipsa ultro quaerit sociasque sibi addit ceteras vires, institutiones, industrias, quae, licet ab ea seiunctae, ad animarum bonum pari ratione contendunt.

Praevalidum sane amplissimumque Actioni Catholicae adiumentum praestabunt tam multae religiosae ex utroque sexu familiae, quae iam praeclara istic beneficia Ecclesiae attulere. Quod quidem subsidium ipsae semper allaturae sunt, non modo preces Deo iugiter admovendo, vero alacrem quoque operam sacerdotibus navando, etiamsi peculiarem animarum curam non acceperint. Singulari vero ratione, tam religiosi quam religiosae Actioni Catholicae favebunt, si ad ipsam ab ineunte aetate pueros puellasve apparare studuerint, quibus in scholis vel conlegiis moderantur. Initio enim adulescentes ad apostolatus studium suaviter alliciendi, deinde, adsiduo diligentique studio cohortandi, ut ineant Actionis Catholicae consociationes, quae, ubi desint, ab ipsis religiosis promoveantur oportet. Nulla profecto ratio, nulla facultas ad erudiendam in Actione Catholica iuventutem magis idonea videtur, quam quae in scholis conlegiisque exhibetur. Haec autem selectae iuventutis institutio toti ipsi gymnasio vel ephebeo magis erit utilitati; facile enim intelligitur, si lectissimi saltem ex alumnis in quovis instituto ad christianum apostolatum rite informentur, quale et quantum boni ceteri quoque percepturi sint. At ipsis praecipue adulescentibus proficiet, qui ad Actionem Catholicam apparantur; namque, ut pluries declaravimus, caelesti praemoniti doctrina supernaque virtute roborati, in ipsis consociationibus, aetate maxime lubrica provide obvenientibus, praesidium et iuvamen invenient ad pericula, eaque multa et gravia, media in societate in qua necessario versantur, fortiter subeunda invictoque animo superanda. Hac sane ratione ipsae quoque sodalitates atque instituta, quae ad excolendam pietatem, ad religionis doctrinam latius impertiendam, ad reliqua apostolatus socialis genera fovenda pertinent, auxiliares Actionis Catholicae vires efficientur, atque, ambitu cuiusque integre servato, *concordiam et consensum, ordinatam colligationem, mutuamque intelligentiam,* quae saepe saepius commendavimus, auspicato firmabunt.

Actio igitur Catholica, rite sapienterque disposita, validisque exornata munimentis opibusque instructa, erit profecto exercitus ille pacificus, qui gloriosum certamen suscipiet ad regnum Christi tuendum ac proferendum, regnum nempe iustitiae et pacis et caritatis. Quocirca Actio Catholica, licet cavere debeat, ut ipsa eius postulat natura, ne politicarum partium studia atque commoda persequatur, tamen ad bo-

num totius civitatis re et efficaciter spectat, quum liqueat eandem esse « quandam veluti viam ac rationem, qua ad beneficia omne genus nationibus impertienda utitur Ecclesia » (Epist. ad Card. Bertram, 13 Novembris 1928).

Deum denique instanter precamur, ut frugiferos benigne reddat labores, quos tuque, Dilecte Fili Noster, tuique in Episcopatu Conlegae, sollerti clero selectoque grege auxiliantibus, iugiter exantlatis, ut hoc firmum validumque Actionis Catholicae adiumentum ad bonos mores in societate restituendos ubique constituatur, ita ut quam primum in omnibus dioecesibus praeclara haec agmina cogantur e strenuis militibus, qui Dei Ecclesiaeque iura ac rationes fortiter tueantur et quocumque inducant « sensum Christi », qui et singulis et familiis et societati ipsi civili est prosperitatis pignus atque praesidium.

Atque ut incepta vestra recte utiliterque procedant, opportuna auxilia a Deo vobis imploramus; quorum quidem praenuntia itemque praecipuae caritatis Nostrae testis sit Apostolica Benedictio, quam tibi, Dilecte Fili Noster, vobisque, Venerabiles Fratres, cunctoque clero et populo cuique vestrum concredito, iis praesertim qui in Actionem Catholicam operam impendunt, peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XXVII, in festo Domini Nostri Iesu Christi Regis, mensis Octobris, anno MDCCCCXXXV, Pontificatus Nostri quarto decimo.

PIUS PP. XI

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I

PROVISIO ECCLESIARUM

Sanctissimus Dominus Noster Pius divina Providentia Papa XI, successivis decretis Sacrae Congregationis Consistorialis, singulas quae sequuntur Ecclesias de novo Pastore dignatus est providere, nimirum:

14 Martii 1936. **— Cathedrali Ecclesiae Sancti Ioannis Canadensis praefecit R. D. Patritium Bray, e Congregatione Iesu et Mariae, rectorem Seminarii in archidioecesi Halifaxiensi.**

— Titulari episcopali Ecclesiae Miletopolitanae R. D. Ioannem Baptistam Hoecht, canonicum cathedralis Ecclesiae Ratisbonensis, quem constituit Auxiliarem Excmi P. D. Michaëlis Buchberger, Episcopi eiusdem dioecesis.

21 Martii. **— Cathedrali Ecclesiae Portus Nationalis R. P. Alanum de Noday, Ordinis Fratrum Praedicatorum.**

11 Aprilis. **— Titulari episcopali Ecclesiae Pharsaliae R. D. Pium Guizzardi, canonicum honorarium metropolitanae Ecclesiae Bononiensis atque parochum ad S. Mariae a Caritate in civitate Bononiensi, quem deputavit Auxiliarem Emi P. D. Ioannis Baptistae S. R. E. Cardinalis Nasalli Rocca a Corneliano, Archiepiscopi Bononiensis.**

15 Aprilis. **— Metropolitanae Ecclesiae Beneventanae Excmum P. D. Augustinum Mancinelli, hactenus Episcopum Aquinatensem, Soranum et Pontiscurvi.**

II

DESIGNATIONES ORDINARIORUM PRO APPELLATIONIBUS

Excmus P. D. Zenobius Laurentius Guilland, Archiepiscopus Paranensis, ad normam can. 1594, § 2, Codicis Iuris Canonici designavit pro appellatione in secunda instantia tribunal Ordinarii S. Iacobi de Estero.

Sacra Congregatio Consistorialis praefatam designationem die 27 Novembris 1935 approbare dignata est.

Excmus P. D. Thomas Muniz Pablos, Archiepiscopus Compostellanus, ad normam can. 1594, § 2, Codicis Iuris Canonici designavit pro appellatione in secunda instantia tribunal Ordinarii Lucensis.

Sacra Congregatio Consistorialis praefatam designationem die 28 Novembris 1935 approbare dignata est.

Excmus P. D. Iacobus Carolus Mac Guigan, Archiepiscopus Torontinus, ad normam can. 1594, § 2, designavit pro appellatione in secunda instantia tribunal Ordinarii Londonensis.

Sacra Congregatio Consistorialis praefatam designationem, die 12 Decembris 1935, approbare dignata est.

Emus ac Revmus Dominus Franciscus Assisiensis Vidal Barraquer, Cardinalis Archiepiscopus Tarraconensis, ad normam can. 1594, § 2, Codicis Iuris Canonici, designavit pro appellatione in secunda instantia tribunal Ordinarii Barcinonensis.

Sacra Congregatio Consistorialis praefatam designationem die 20 Februarii 1936 approbare dignata est.

Excmus P. D. Gabriel M. Reyes, Archiepiscopus Nominis Iesu seu Caebuanus, ad normam can. 1594, § 2, Codicis Iuris Canonici designavit pro appellatione in secunda instantia tribunal Ordinarii Iarensis.

Sacra Congregatio Consistorialis praefatam designationem die 1ª Aprilis 1936 approbare dignata est.

SACRA CONGREGATIO CONCILII

DECRETUM

DE PIIS FIDELIUM PEREGRINATIONIBUS AD CELEBRIORA SANCTUARIA MODERANDIS.

Inter publicas communesque pietatis christianae in catholica Ecclesia significationes, inde a remotissimis temporibus peculiarem locum sibi iure vindicant piae ad celebriora Sanctuaria, Deo, beatae Mariae Virgini vel Sanctis dicata, peregrinationes, ut quae ad poenitentiam agendam, ad fidem profitendam eandemque firmandam, ad gratiarum actionem pro acceptis divinitus beneficiis reddendam plurimum conferant.

Nil mirum proinde si, auctis hac nostra aetate itinerum facilitate atque commodis, et ipsae piae peregrinationes evaserint frequentiores opera praesertim et sollertia plurium coetuum, qui fere omnibus in Nationibus ad eas promovendas et moderandas constituti sunt.

Nec quempiam latet quas memoravimus itinerum facilitatem et commoditates illud insimul effecisse, ut etiam itinera multiplicarentur, quae alium in finem, recreandi scilicet animos, vel visendi urbes, vel studia et artes colendi, aliaque id genus unice vel praecipue susciperentur.

Quae quidem rerum temporumque conditio ipsis piis ad Sanctuaria peregrinationibus nonnulla profecto incommoda parere potest, nisi vis moderatrix ecclesiasticae Auctoritatis, ad quam religionis ac pietatis christianae actus moderari unice spectat, opportunam, et, quantum res fert, communem ubique inducat disciplinam.

Quapropter haec S. Congregatio Concilii, probante Ssmo D. N. Pio Pp. XI, locorum Ordinariis mandat ut in memoratis piis peregrinationibus parandis et peragendis serventur normae quae sequuntur:

1. Hae piae peregrinationes characterem vere religiosum semper praeseferant, habeantur et peragantur uti actus ad pietatem christianam pertinentes, atque ab itineribus ob merum solatii finem susceptis probe distinguantur. Quidquid igitur praefato huic fini pio ac religioso minus congruit, omnino arceatur, eaque omnia vitentur, quibus coniici possit has peregrinationes, religionis quidem specie, re autem vera solatii vel oblectamenti causa praecipue fuisse susceptas.

2. Ius pias peregrinationes promovendi, easque moderandi ad legitimam Auctoritatem ecclesiasticam unice spectat. Nulli igitur coetus, ne

iis quidem exceptis, qui ab Institutis religiosis vel ab eorum sodalibus excitentur, constitui possunt, qui non sint ab eadem Auctoritate vel promoti, vel saltem approbati; omnesque ea ratione, eoque ordine ac tempore agant quae sint statuta, praesertim si plures coetus eundem finem prosequantur.

3. Eiusdem Auctoritatis ecclesiasticae cura erit ut quaevis pia peregrinatio paretur et ducatur sub moderatione delectorum virorum; nec desit unquam vir ecclesiasticus qui munere fungatur moderatoris spiritualis.

4. In pretiis statuendis, ab his moderatoribus ea ratio servetur ut piae peregrinationes fidelibus quoque tenuioris condicionis patere possint. Nihil igitur ultra a piis peregrinantibus petatur, quam rei exigat prudens administratio, cuiuscumque lucri specie omnino remota.

5. Qui de clero sive saeculari sive religioso sunt in iis quae spectant harum peregrinationum apparatum technicum qui dicitur, ne se immisceant, cum ea dignitatem ecclesiasticam minus deceant. Committendum igitur erit hoc munus viris laicis, probis et peritis, a quibus id omnino exigatur ut, advigilante Auctoritate ecclesiastica, in iisdem instruendis nihil sit quod earum fini religioso dissentiat, quin imo omnia pietati christianae congruant, eandemque foveant.

Datum Romae, die 11 februarii anno 1936.

I. Card. SERAFINI, *Praefectus.*

L. ✠ S.

I. Bruno, *Secretarius.*

SACRA CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

PROVISIO ECCLESIARUM

Singulis ut infra datis decretis Sacri Consilii Christiano Nomini propagando, Ssmus Dominus Noster Pius div. Prov. Pp. XI dignatus est sequentes providere Ecclesias:

13 Ianuarii 1936. — Titulari metropolitanae Ecclesiae Ratiarensi praefecit Excmum P. D. Anselmum Kenealy, hactenus Archiepiscopum Simlensem.

27 Ianuarii. — Titulari episcopali Ecclesiae Usinazensi R. D. Franciscum Demont, quem constituit Vicarium Apostolicum de Aliwal.

27 Ianuarii 1936. — Titulari episcopali Ecclesiae Theleptensi, R. D. Paulum Iosephum Biechy, e Congregatione S. Spiritus, quem constituit Vicarium Apostolicum de Brazzaville.

— Metropolitanae Ecclesiae Scodrensi R. D. Gasparem Thaçi.

— Cathedrali episcopali Ecclesiae Sappensi R. P. Nicolaum Vincentium Prendushi, ex Ordine Fratrum Minorum.

— Cathedrali episcopali Ecclesiae Kandiensi R. D. Bernardum Regno, e Congregatione Silvestrina O. S. B.

— Titulari episcopali Ecclesiae Vesceritanae R. P. Aloisium Georgium Demol, e Congregatione Cordis Immaculati Mariae (de Scheut), quem constituit Coadiutorem cum iure successionis Excmi P. D. Augusti Declerq, Vicarii Apostolici de Kassai Superiore.

— Titulari episcopali Ecclesiae Rhodiapolitanae R. P. Ioannem Aloisium Coudert, e Congregatione Oblatorum B. M. V. Immaculatae, quem constituit Coadiutorem cum iure successionis Excmi P. D. Aemilii Bunoz, Vicarii Apostolici Yuconensis et Principis Ruperti.

— Titulari episcopali Ecclesiae Gindarensi R. P. Ruggerum Raphaëlem Cazzanelli, ex Ordine Fratrum Minorum, quem constituit Vicarium Apostolicum de Kikow.

10 Februarii. — Cathedrali Ecclesiae Quilonensi R. P. Victorium Dereere, ex Ordine Fratrum Carmelitarum discalceatorum.

SACRA CONGREGATIO RITUUM

URBIS ET ORBIS

FESTUM SANCTI IOANNIS BOSCO, CONFESSORIS, AB UNIVERSA ECCLESIA, CUM OFFICIO ET MISSA PROPRIA, CELEBRANDUM DECERNITUR.

DECRETUM

Universo christiano populo summae laetitiae fuit, quod sacro recurrente decimonono saeculo a salvifica redemptione, supremos caelitum honores Beato Ioanni Bosco Summus Pontifex Pius Papa XI decreverit. Quo ex tempore non Salesiana Familia tantum sed et quam plurimae dioeceses Eum veluti iuventutis patrem peculiari honore prosecutae sunt. Succrescente vero in dies devotione, ut uberiores sanctitatis fructus in fidelium praesertim iuvenum animis efflorescerent, innumeri sacrorum

Antistites Summum Pontificem Pium Papam XI humillimis et instantibus precibus rogaverunt ut ad universam extenderetur Ecclesiam cultus tanti viri, de re catholica optime meriti. Sanctitas porro Sua, referente infrascripto Cardinale Sacrae Rituum Congregationis Praefecto, in audientia diei 25 martii 1936, vota tot S. R. E. Cardinalium, Archiepiscoporum et Episcoporum benigne excipiens, Festum Sancti Ioannis Bosco, tamquam confessoris non pontificis, ab universa Ecclesia, sub ritu duplici minori, cum officio et missa, huic decreto adiectis, die 31 ianuarii celebrandum decrevit, translato ad diem 28 ianuarii Festo S. Petri Nolasci, confessoris. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Datum Romae, ex Secretaria S. Rituum Congregationis, die 25 Martii 1936.

C. Card. LAURENTI, *Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

Die 31 Januarii

SANCTI JOANNIS BOSCO CONFESSORIS

Duplex

IN I VESPERIS

Oratio

Deus, qui sanctum Joánnem Confessórem tuum adolescéntium patrem et magístrum excitásti, ac per eum, auxiliatríce Vírgine María, novas in Ecclésia tua famílias floréscere voluísti: concéde, quæsumus; ut eódem caritátis igne succénsi, ánimas quærere, tibíque soli servíre valeámus. Per Dóminum.

IN II NOCTURNO

Lectio IV

Joánnes Bosco, húmili loco natus apud Castrum Novum in Asténsibus atque sanctíssime, patre amísso, disciplína matérna institútus, mira de se vel a prima ætáte porténdit. Ingénio enim mitis atque ad pietátem pronus, singulári se gerébat auctoritáte inter æquáles, quorum lites dirímere, fáciles rixas compónere, túrpia verba jocósque lascívos compéscere matúre cœpit. Tum verbis eos jucúndis ad se advocáre, ludis preces insérere, quæ sacra elóquia in templo audivísset mirábili

sermónis cópia ac dulcédine referre, ad Pœniténtiae et Eucharístiæ sacraménta rite suscipiénda puérulos quam primum quamque crebérrime indúcere satégit. Oris quoque decor verecúndus, morum suávitas, atque innocentíssimæ vitæ candor ómnium ánimos ad eum pertrahébant. Licet vero, familiáris rei angústia, pressus, labórum ærumnarúmque plenam adolescéntiam égerit, in id tamen unum hílaris ac Deo fidens conténdit, ut sacerdótio augerétur.

Lectio V

Voti tandem compos efféctus, Cheriénsem civitátem primum, ac dein Augústam Taurinórum pétiit, quo ácrius, beáto Josépho Cafásso magístro, et in sciéntia sanctórum proficeret et ad sacram morum doctrínam addiscéndam ánimum adjúngeret. Ibi autem, cum voluntátis inclinatióne tum supérno instínctu incitátus, suum in adolescéntulos ánimum convértit, ut prima iis christiánæ sapiéntiæ tráderet rudiménta. Quorum cum fieret in dies maior númerus, sedem ad eos coadunándos stábilem ac firmam, haud sine cælésti afflátu, ásperis et diutúrnis difficultátibus superátis, in illa urbis parte collocávit, quæ vulgo Valdócco appellátur, in eámque rem totus incúbuit. Páulo vero post, Vírgine Deípara auxiliánte, quæ ei puérulo per visum in somnis futúra innúerat, Joánnes Salesianórum Societátem institúere decrévit, cujus esset præsértim juveníles ánimas Christo lucrifácere; item novam famíliam suscépit constituéndam sacrárum vírginum, quæ, ab Auxiliatríce Dei Matre nuncupátæ, adolescéntulas dirígerent in vias Dómini; quibus demum pium Cooperatórum cœtum adjécit ad Salesianórum ópera stúdio ac pietáte fovénda. Itaque brevi factum est, ut permagnam et christiánæ et civili societáti utilitátem afférret.

Lectio VI

Animárum enim stúdio flagrans, nulli pepércit labóri nullíque impénsæ, ut festórum diérum ascetéria pro adolescéntulis, pupillórum hospítia, pusiónum operariórum scholas, ædes pueris aléndis, instituéndis, templa Deo longe latéque per orbem excitáret. Simul Christi fidem in Subalpínis verbo et exémplo fovére, per totam Itáliam óptimos libros conficiéndo, edéndo, divulgándo tutári, Evangélii præcónes ad gentes infidéles sæpius mitténdo propagáre non désiit. Simplex ac rectus homo Dei, ad omne opus bonum instrúctus, omnígenis virtútibus flóruit, quas incensíssimæ caritátis ardor alébat. Mente in Deum constánter erécta ac supérnis charismátibus cumulátus, nullis sanctíssimus vir, nec minis terréri, nec labóribus fatigári, nec curis ópprimi, neque rebus

advérsis perturbári videbátur. Tria autem pietátis offícia suis máxime commendávit: ut quam sæpíssime ad sacram exhomologésim sacrámque synáxim accéderent, ut Maríam Auxiliatrícem peramánter cólerent, ut Pontífici Máximo ceu fílii addictíssimi obsequeréntur. Nec siléntio præteréndum est eum, in difficíllimis rerum adjúnctis, præsto non semel Románo Pontífici adfuísse, ut mala ex légibus contra Ecclésiam eo témpore latis deriváta temperáret. Vitæ cursum, tot tantísque opéribus ac labóribus refértum, confécit prídie kaléndas februárias anno salútis millésimo octingentésimo octogésimo octávo, ætátis septuagésimo tértio. Quem multis clarum miráculis Pius Undécimus, Póntifex Máximus, anno millésimo nongentésimo vigésimo nono Beatórum, quinquénnio post, die solémni Paschæ, decimonóno exeúnte sæculo a perácta humáni géneris Redemptióne, géntibus ex orbe univérso in Urbem confluéntibus, sanctórum ordínibus adserébat.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio VII *Cap. 18, 1-5*

In illo témpore: Accessérunt discípuli ad Jesum, dicéntes: Quis, putas, major est in regno cœlórum? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrisóstomi

Homilia 60 in Matth. Cap. 18

Viden quot modis nos indúcat Dóminus ad curam vel minórum fratrum? Ne itaque díxeris: Ærárius est ille, aut calceórum sutor, agrícola, insípiens, ut ideo despícias illum. Ne enim in illud mali íncidas, perpénde quot modis te indúcat, ut modeste agas et eorum curam geras. Púerum in médio státuit et ait: Efficiámini ut párvuli: et: Quicúmque suscéperit párvulum talem, me súscipit: et: Qui scandalizáverit, extréma patiétur. Si ergo Deus ita gáudet de párvulo qui repértus est, cur tu despícias eos quos Deus tam sollícite curat, cum oportéret ánimam ipsam trádere pro uno ex párvulis istis? Tanta quippe est Deo cura de ánima, ut ne Fílio quidem suo pepércerit. Quare, óbsecro, primo dilúculo cum a domo exiérimus, hunc unum scopum habeámus et hanc præcípue sollicitúdinem, ut periclitántem eripiámus. Non loquor hic de sensíbili perículo; hoc enim ne perículum quidem est: sed de perículo ánimæ, quod homínibus parat diábolus.

Lectio VIII

Improbus, inquis, difficile tolerátur. Atque ideo debes illi amóre jungi, ut eum a vítio remóveas, ut convértas et ad virtútem redúcas. At non obtémperat, inquis, neque consílium admíttit. Unde hoc nosti? An exhortátus es et emendáre studuísti? Hortátus sæpe sum, ínquies. Quóties? Sæpius : semel et íterum. Idne sæpius vocas? Etiámsi per totam vitam id fecísses, nec defícere, nec desperáre oportébat. Non vides quómodo nos Deus semper hortátur per Prophétas, per Apóstolos, per Evangelístas? Quid ígitur? Num recte operámur? Num in ómnibus obtemperámus? Mínime. Num ideo finem fecit admonéndi?

Lectio IX

Nihil quippe tam pretiósum est quam ánima : quid enim prodest hómini, si mundum univérsum lucrétur, ánimæ vero suæ detriméntum patiátur? Verum ómnia pervértit et dejécit pecuniárum amor, Deíque timórem decússit, sicut tyránnus arcem sic ánimas óccupans. Idcírco et filiórum et nostram neglígimus salútem. Hinc magna insipiéntia; hinc líberi servis vilióres fiunt. Ecquid de servis loquor? Mulum si quis hábeat, multum curat ut agasónem illi óptimum provídeat, non ímprobum, non furácem, non temuléntum, non artis suæ imperítum : si autem fílio pædagógum dare opus sit, casu et sine deléctu óbvium quemque excípimus; etsi hac arte nulla sit major. Quid par illi arti, quæ dirigéndæ ánimæ et efformándæ júvenis menti et índoli incúmbit? Qui tali instrúctus est facultáte, plus diligéntiae exhíbeat opórtet, quam quivis pictor aut statuárius.

Te Deum laudámus.

Lectio pro festo commemorato legenda iuxta Rubricas

Joánnes Bosco, húmili loco natus, post ærumnósam innocentissimámque puerítiam, stúdiis Chérii óperam dedit, quo quidem témpore ingénii et virtútum laude enítuit. Sacérdos creátus, Augústam Taurinórum pétiit, ubi ómnibus ómnia factus est; sed præsértim in adolescéntulos eósque páuperes ac derelíctos adjuvándos curam impéndit. Liberálibus disciplínis, opíficum scholis, festórum diérum ascetériis a venenátis errórum vitiorúmque pábulis puerílem ætátem removére omni ope stúduit : quam ad rem duas in Ecclésia virórum virginúmque famílias excitávit. Plúrimos ipse édidit libros christiána sapiéntia refértos. De ætérna étiam infidélium salúte per sacras suórum sodálium expeditiónes óptime méruit. Mente in Deum constánter erécta, nullis homo sanctíssimus, nec minis terréri, nec labóribus fatigári, nec curis

ópprimi, nec rebus advérsis perturbári videbátur. Obiit anno salútis millésimo octingentésimo octogésimo octávo, ætátis septuagésimo tértio. A Pio Undécimo, Pontífice Máximo, in Sanctórum númerum relátus est.

MISSA

Introitus *3 Reg. 4, 29*

Dedit illi Deus sapiéntiam et prudéntiam multam nimis, et latitúdinem cordis quasi arénam quæ est in líttore maris. *Ps. 112, 1.* Laudáte púeri Dóminum, laudáte nomen Dómini. ℣. Glória Patri.

Oratio

Deus, qui sanctum Joánnem Confessórem tuum adolescéntium patrem et magístrum excitásti, ac per eum, auxiliatríce Vírgine María, novas in Ecclésia tua famílias floréscere voluísti: concéde, quæsumus, ut eódem caritátis igne succénsi, ánimas quærere, tibíque soli servíre valeámus. Per Dóminum.

Léctio Epístolæ beáti Páuli Apóstoli ad Philippénses
Philipp. 4, 4-9

Fratres, gaudéte in Dómino semper: íterum dico, gaudéte. Modéstia vestra nota sit ómnibus homínibus: Dóminus prope est. Nihil sollíciti sitis; sed in omni oratióne et obsecratióne, cum gratiárum actióne, petitiónes vestræ innotéscant apud Deum. Et pax Dei quæ exsúperat omnem sensum, custódiat corda vestra et intelligéntias vestras, in Christo Jesu. De cétero, fratres, quæcúmque sunt vera, quæcúmque pudíca, quæcúmque justa, quæcúmque sancta, quæcúmque amabília, quæcúmque bonæ famæ, si qua virtus, si qua laus disciplínæ, hæc cogitáte. Quæ et didicístis, et accepístis, et audístis, et vidístis in me, hæc ágite: et Deus pacis erit vobíscum.

Graduale. Ps. 36, 3-6. Spera in Dómino et fac bonitátem et inhábita terram et pascéris in divítiis ejus.

℣. Delectáre in Dómino, et dabit tibi petitiónes cordis tui; revéla Dómino viam tuam et spera in eum, et ipse fáciet.

Allelúja, allelúja. *Ps. 73, 21.* Páuper et inops laudábunt nomen tuum. Allelúja.

Post Septuagesimam, omissis Allelúja *et Versu sequenti, dicitur:*

Tractus. Ps. 60, 3-5. Factus es spes mea, Dómine: turris fortitúdinis a fácie inimíci. ℣. Inhabitábo in tabernáculo tuo in sæcula: pró-

tegar in velaménto alárum tuárum. ℣. Quóniam tu, Deus, exaudísti oratiónem meam: dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum.

In Missis votivis Tempore Paschali omittitur Graduale, et ejus loco dicitur:

Allelúja, allelúja. ℣. *Ps. 73, 21.* Páuper et inops laudábunt nomen tuum. Allelúja. ℣. *Ps. 35, 9.* Inebriabúntur ab ubertáte domus tuæ: et torrénte voluptátis tuæ potábis eos. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Matth. 18, 1-5

In illo témpore: Accessérunt discípuli ad Jesum dicéntes: Quis putas major est in regno cælórum? Et ádvocans Jesus párvulum státuit eum in médio eórum, et dixit: Amen dico vobis, nisi convérsi fuéritis, et efficiámini sicut párvuli, non intrábitis in regnum cælórum. Quicúmque ergo humiliáverit se sicut párvulus iste, hic est major in regno cælórum. Et qui suscéperit unum párvulum talem in nómine meo, me súscipit.

Offertorium Ps. 33, 12. Veníte, fílii, audíte me: timórem Dómini docébo vos.

Secreta

Súscipe, Dómine, oblatiónem mundam salutáris Hóstiæ et præsta, ut, te in ómnibus et super ómnia diligéntes, in glóriæ tuæ laudem vívere mereámur. Per Dóminum.

Communio. Rom. 4, 18. Contra spem in spem crédidit, ut fíeret pater multárum géntium, secúndum quod dictum est ei.

Postcommunio

Córporis et Sánguinis tui, Dómine, mystério satiátis, concéde, quæsumus; ut, intercedénte sancto Joánne Confessóre, in gratiárum semper actióne maneámus. Qui vivis.

IN MARTYROLOGIO ROMANO

Die 31 Januarii, primo loco

Augústæ Taurinórum, natális Sancti Joánnis Bosco, Confessóris, Societátis Salesiánæ ac Institúti Filiárum Maríæ Vírginis Auxiliatrícis Fundatóris, animárum zelo et Fídei propagándæ conspícui, quem Pius XI anno millésimo nongentésimo trigésimo quarto Sanctórum fastis adscrípsit.

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA PAENITENTIARIA APOSTOLICA

(OFFICIUM DE INDULGENTIIS)

DUBIUM

Sacrae Paenitentiariae Apostolicae dubium, quod sequitur, pro opportuna solutione exhibitum fuit:

Utrum in regionibus ubi mos est, a Romana Ecclesia probatus, Sanctissimum Eucharistiae Sacramentum, in Maiore Hebdomada, adorationi christifidelium etiam ultra biduum proponendi, acquiri possint singulis illis diebus indulgentiae per Decretum S. Paenitentiariae Ap. diei 20 Maii 1935 concessae.

Sacra Paenitentiaria Apostolica, die 18 Februarii 1936, re mature perpensa, respondendum censuit:

Affirmative.

Facta autem de praemissis relatione Ssmo D. N. Pio div. Prov. Pp. XI ab infra scripto Cardinali Paenitentiario Maiore in audientia diei 14 vertentis mensis, idem Ssmus Dominus responsum Sacrae Paenitentiariae benigne approbare et confirmare dignatus est.

Datum Romae, ex aedibus S. Paenitentiariae, die 20 Martii 1936.

L. Card. LAURI, *Paenitentiarius Maior.*

L. ✠ S.

S. Luzio, *Regens.*

SACRA ROMANA ROTA

Citatio edictalis

NEAPOLITANA

NULLITATIS MATRIMONII (DE GRADO-TIGANI)

Cum ignoretur locus actualis commorationis Domini Raymundi Tigani, in causa conventi, eumdem citamus ad comparendum, sive per se, sive per Procuratorem legitime constitutum, in sede Tribunalis S. R. Rotae (Roma, via della Dataria, 94) die 23 iunii 1936, hora 12, ad concordandum de dubio disputando, vel infrascripto subscribendo, et ad diem designandam, qua habebitur Turnus Rotalis pro causae definitione.

An constet de matrimonii nullitate in casu.

Ordinarii locorum, parochi, sacerdotes et fideles quicumque, notitiam habentes de loco commorationis praedicti Domini Raymundi Tigani, curare debent ut de hac edictali citatione ipse moneatur.*

L. ✠ S. **A. Wynen, *Ponens.***

Ex Cancellaria Tribunalis S. R. Rotae, die 23 Martii 1936.

I. Pendola, *Notarius.*

*** Etant inconnu le lieu de la demeure actuelle de M. Raymond Tigani, défendeur en cette cause, Nous le citons à comparaître, par propre personne ou par un procureur légitimement constitué, au siège du Tribunal de la S. Rote Romaine (Roma, via della Dataria, n. 94), le 23 juin 1936, à 12 heures, pour concorder ou souscrire le doute ci-dessous rapporté, et fixer le jour de la décision de la cause devant la Rote.**

Conste-t-il de la nullité du mariage dans ce cas?

Les Ordinaires des lieux, les curés, les prêtres, les fidèles ayant connaissance du lieu de la résidence du dit M. Raymond Tigani devront, dans la mesure du possible, l'avertir de la présente citation.

ACTA OFFICIORUM

PONTIFICIA COMMISSIO
AD CODICIS CANONES AUTHENTICE INTERPRETANDOS

RESPONSA AD PROPOSITA DUBIA

Emi Patres Pontificiae Commissionis ad Codicis canones authentice interpretandos, propositis in plenario coetu quae sequuntur dubiis, responderi mandarunt ut infra ad singula:

I - DE POSTULATORE IN CAUSIS SERVORUM DEI

D. Utrum, vi canonis 2004 § 3, in Urbe fixam habere sedem teneatur dumtaxat postulator in processibus apostolicis, an etiam postulator in processibus informativis seu ordinariis.

R. Affirmative ad primam partem; negative ad secundam.

Datum Romae, e Civitate Vaticana, die 16 Ianuarii anno 1936.

✠ A. Card. Sincero, Episcopus Praenestinus,
Praeses.

L. ✠ S.

I. Bruno, *Secretarius.*

II - DE SACRA COMMUNIONE IN NOCTE NATIVITATIS DOMINI

D. An canon 867 § 4, collatus cum canone 821 § 2, ita intelligendus sit ut sacra Communio distribui possit in Missa, quae sive iure sive apostolico indulto celebratur media nocte Nativitatis Domini.

R. Affirmative, nisi loci Ordinarius iustis de causis in casibus particularibus id prohibuerit ad normam canonis 869.

Datum Romae, e Civitate Vaticana, die 16 Martii anno 1936.

I. Card. Serafini, *Praefectus.*

L. ✠ S.

I. Bruno, *Secretarius.*

DIARIUM ROMANAE CURIAE

SACRA CONGREGAZIONE DEI RITI

Martedì, 31 Marzo 1936, nel Palazzo Apostolico Vaticano, con l'intervento degli Emi e Revmi Signori Cardinali e col voto dei Revmi Prelati Officiali e Consultori teologi, componenti la Sacra Congregazione dei Riti, si è tenuta la Congregazione *preparatoria* per discutere il dubbio sopra l'eroismo delle virtù esercitate dal venerabile Servo di Dio Placido Baccher, Sacerdote secolare del terzo Ordine di S. Domenico e Rettore della Chiesa del Ssmo Nome di Gesù in Napoli.

Martedì, 21 Aprile 1936, nel Palazzo Apostolico Vaticano, dinanzi l'Augusta presenza del Santo Padre, si è tenuta la Congregazione *generale* dei Sacri Riti, nella quale gli Emi e Revmi Signori Cardinali, i Revmi Prelati ed i Consultori teologi, componenti la medesima, hanno discusso e dato il loro voto sul dubbio delle virtù in grado eroico nella causa di beatificazione e canonizzazione della Ven. Serva di Dio Maria Domenica Mazzarello, confondatrice dell'Istituto delle Figlie di Maria Ausiliatrice.

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Biglietti della Segreteria di Stato, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

24 Febbraio 1936. **S. E. Revma Monsig. Celso Costantini, Arcivescovo tit. di Teodosiopoli di Arcadia, Segretario della Sacra Congregazione « de Propaganda Fide », *Consultore della Suprema Sacra Congregazione del S. Offizio.***

23 Marzo **» L'Emo e Revmo Signor Cardinale Pietro Boetto, *Membro della Sacra Congregazione dei Riti.***

28 **» » Gli Emi e Revmi Signori Cardinali Carlo Cremonesi, Camillo Caccia Dominioni e Nicola Canali, *Membri della Sacra Congregazione per la Chiesa Orientale.***

4 Aprile 1936. Il Revmo Padre Severiano Salaville, degli Agostiniani dell'Assunzione, *Consultore della Sacra Congregazione per la Chiesa Orientale.*

Con Brevi Apostolici, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

12 Febbraio 1936. S. E. Revma Monsig. Frediano Giannini, Arcivescovo tit. di Serre, *Vice-Camerlengo di Santa Romana Chiesa.*

31 Marzo » Monsig. Alfredo Vitali, *Protonotario Apostolico* «de numero participantium».

5 Aprile » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Camillo Caccia Dominioni, *Protettore dell'Istituto delle Suore della Santa Unione dei Sacri Cuori* (Tournai).

6 » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Camillo Caccia Dominioni, *Protettore dell'Istituto delle Suore Infermiere dell'Addolorata* (Como).

Assistenti al Soglio Pontificio:

19 Gennaio 1936. S. E. Revma Monsig. Giovanni Battista Federico Vallega, Arcivescovo tit. di Nicopoli in Epiro.

17 Marzo » S. E. Revma Monsig. Boleslao Twardowski, Arcivescovo di Leopoli dei Latini.

31 » » S. E. Revma Monsig. Tommaso Spreiter, Vescovo tit. di Tene, Vicario Apostolico di Eshowe.

ONORIFICENZE

Con Brevi apostolici, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di conferire:

La Gran Croce dell'Ordine Piano:

25 Marzo 1936. A S. E. il sig. Leandro Pita Romero, Ambasciatore Straordinario e Plenipotenziario di Spagna presso la Santa Sede.

La Placca dell'Ordine Piano:

15 Febbraio 1936. Al sig. Conte Carlo Pocci, Tenente in prima nel Corpo della Guardia Nobile Pontificia.

La Commenda con placca dell'Ordine Piano:

18 Febbraio 1936. Al sig. dott. Federico Funder (Austria).

10 Marzo » Al sig. Tenente Generale Tommaso Martinez (Argentina).

» » » Al sig. Tenente Generale Fasola Castagno (Argentina).

La Commenda dell'Ordine Piano:

6 Febbraio 1936. Al sig. comm. Eugenio Tiberghien-Pollet, della diocesi di Lilla.

16 » » Al sig. Guglielmo dei Conti Aluffi-Pentini, Esente nel Corpo della Guardia Nobile Pontificia.

4 Marzo » Al sig. dott. Oscar Ibarra Garcia (Argentina).

» » » Al sig. dott. Alberto Alcorta (Argentina).

15 » » Al sig. comm. dott. Pio Pagliucchi (Roma).

2 Aprile » Al sig. Vittore de Wandeleer, dell'archidiocesi di Malines.

La Gran Croce dell'Ordine di San Gregorio Magno, classe civile:

18 Febbraio 1936. A S. E. il sig. dott. Enrico Mataja (Austria).

2 Marzo » A S. E. il sig. Edvino Barclay, Presidente della Repubblica di Liberia.

La Gran Croce dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe militare:

4 Marzo 1936. A S. E. il sig. Eleazaro Videla, Ministro della Marina nella Repubblica Argentina.

» » » A S. E. il sig. Manuel Rodriguez, Ministro della Guerra nella Repubblica Argentina.

La Commenda con Placca dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

31 Marzo 1936. Al sig. Paolo Lemay, dell'archidiocesi di Cambrai.

La Commenda con placca dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe militare:

10 Marzo 1936. Al sig. Colonnello Pietro Sahores (Argentina).

La Commenda dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

20 Gennaio 1936. Al sig. dott. Roberto Mucci, Avvocato Concistoriale.

25 » » Al sig. dott. Camillo Rinaldi (Roma).

28 » » Al sig. Giuseppe Lê Van Nuôi, del Vicariato Apostolico di Saigon.

30 » » Al sig. Andrea Copello, dell'archidiocesi di Buenos Aires.

8 Febbraio » Al sig. dott. Ervino Riedemann, della diocesi di Lugano.

29 » » Al sig. dott. Alfredo Fuchs (Cecoslovacchia).

3 Marzo » Al sig. Erberto Samuele Dean, dell'archidiocesi di Westminster.

27 » » Al sig. avv. Paolo Rasi, della diocesi di Norcia.

La Commenda dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe militare:

12 Febbraio 1936. Al sig. Conte Federico Moroni, Cadetto della Guardia Nobile Pontificia.

13 Marzo » Al sig. comm. Pio Carlotti, Maggiore della Guardia Palatina d'onore di Sua Santità.

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

1 Febbraio 1936. Al sig. M° Paolo Potiron, dell'archidiocesi di Parigi.
» » » Al sig. Francesco Nogués, della diocesi di Marsiglia.
» » » Al sig. Antonino Varillon, dell'archidiocesi di Lione.
6 » » Al sig. Eugenio Despretz, della diocesi di Lilla.
» » » Al sig. Emilio Eloy-Breuvart, della medesima diocesi.
» » » Al sig. Uberto Dufour, della medesima diocesi.
» » » Al sig. Luigi Tiberghien, della medesima diocesi.
» » » Al sig. Giuseppe Motte-Bernard, della medesima diocesi.
10 » » Al sig. M° Alberto Serres, dell'archidiocesi di Parigi.
15 » » Al sig. Attilio Tassi (Roma).
3 Marzo » Al sig. Emmanuele Van der Elst (Belgio).
12 » » Al sig. Giovanni Malvestiti, Aiutante di Camera di Sua Santità.
2 Aprile » Al sig. Paolo Comte, della diocesi di Amiens.
» » » Al sig. Giuliano Beeckmans de Westmeerbeek, dell'archidiocesi di Malines.
3 » » Al sig. dott. Elia Augusto Giuseppe Marcellin, della diocesi di Marsiglia.

La Gran Croce dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

7 Marzo 1936. Al sig. dott. Giovanni Cafferata (Argentina).
» » » Al sig. dott. Ernesto Padilla (Argentina).

La Commenda dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

14 Gennaio 1936. Al sig. Pietro Pasotti (Roma).
22 » » Al sig. Maurizio Bassot (Francia).
» » » Al sig. Cristiano Marcotte de Sainte Marie (Francia).
» » » Al sig. Luciano Hannoun (Francia).
24 » » Al sig. cav. Giovanni Battista Saraceni (Roma).
28 » » Al sig. cav. Armando Patriarca (Roma).
» » » Al sig. Capitano Mansueto Zucchini (Roma).
29 » » Al sig. Alessandro Bongiovanni, della diocesi di Ivrea.
3 Febbraio » Al sig. Guglielmo Ludovico Beretta, dell'archidiocesi di Milano.
» » » Al sig. Carlo Pölking, della diocesi di Alba Reale.
17 » » Al sig. ing. Dino Loni (Roma).
25 » » Al sig. Ferruccio Guggerotti, della diocesi di Vicenza.
27 » » Al sig. cav. prof. Domenico Kotaro Tanaka (Giappone).
9 Marzo » Al sig. Giuseppe Marchetti, della diocesi suburbicaria di Sabina e Poggio Mirteto.
10 » » Al sig. dott. Vittorio Lascano (Argentina).

13 Marzo 1936. Al sig. Andrea de Francisco Cabo, Segretario dell'Ambasciata di Colombia presso la S. Sede.
21 » » Al sig. cav. Pio Benigni (Roma).
30 » » Al sig. Giuseppe Galli, della diocesi di Como.
31 » » Al sig. cav. Giuseppe Seraiter (Roma).

Il Cavalierato dell'Ordine di San Silvestro Papa:

23 Dicembre 1935. Al sig. Luigi Delori, dell'archidiocesi di Malines.
4 Gennaio 1936. Al sig. Guido Sbardella, della diocesi suburbicaria di Palestrina.
» » » Al sig. Ildebrando Appetiti (Roma).
25 » » Al sig. Giovanni Vadou, dell'archidiocesi di Parigi.
4 Febbraio » Al sig. rag. Gabriele Artiaco, della diocesi di Pozzuoli.
» » » Al sig. ing. Giuseppe Salsano, della diocesi di Cava.
13 » » Al sig. Vincenzo Saleri, della diocesi di Brescia.
16 » » Al sig. Domenico Venneri (Roma).
2 Marzo » Al sig. Antonio Fedele, della diocesi di Ariano.
10 » » Al sig. Calogero Dell'Utri, della diocesi di Caltanissetta.
17 » » Al sig. Giuseppe Mario Cappelli (Roma).

Con Biglietti della Segreteria di Stato, il S. Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

Camerieri Segreti Soprannumerari di S. S.:

14 Ottobre 1935. Monsig. Giovanni Jastak, della diocesi di Danzica.
4 Gennaio 1936. Monsig. Giuseppe Moioli, della diocesi di Bergamo.
» » » Monsig. Dino Staffa, della diocesi di Imola.
9 » » Monsig. Costantino Stella, della diocesi di Ceneda.
» » » Monsig. Camillo Carpanè, della medesima diocesi.
27 Febbraio » Monsig. Emanuele Dieguez, dell'archidiocesi di Guadalajara.
» » » Monsig. Ferruccio Biagio Celli, della diocesi di Bertinoro.
19 Marzo » Monsig. Emanuele Giuseppe de Sousa, della diocesi di Oporto.
» » » Monsig. Nicola Morfuni, della diocesi di Mileto.
» » » Monsig. Luigi Guido, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Antonio Santin, della diocesi di Ceneda.
» » » Monsig. Arnaldo A. Suys, della diocesi di Bois-le-duc.
2 Aprile » Monsig. Lazzaro Acquistapace, dell'archidiocesi di Milano.
» » » Monsig. Luigi Solari, della diocesi di Chiavari.

Camerieri Segreti di Spada e Cappa Soprannumerari di S. S.:

10 Marzo 1935. Il sig. Yvan Ignazio Dolgorukoff, del Vicariato Apostolico di Shanghai.
1 Marzo 1936. Il sig. Giuseppe Lo-pa-hong, del Vicariato Apostolico di Shanghai.
12 » » Il sig. Conte Paolo Biver, della diocesi di Versailles.

Camerieri d'Onore in abito paonazzo di S. S.:

4 Agosto 1935. Monsig. Francesco Erdey, dell'archidiocesi di Colocza.
» » » Monsig. Giuseppe Kosterszitz, della medesima archidiocesi.
19 Febbraio 1936. Monsig. Pietro Scarpelli (Albania).

Camerieri d'Onore di Spada e Cappa Soprannumerari di S. S.:

12 Dicembre 1935. Il sig. avv. Luigi Colombo, dell'archidiocesi di Milano.
18 » » Il sig. Pietro Sergiacomi, dell'archidiocesi di Chieti.

Cappellano Segreto d'onore di S. S.:

4 Agosto 1935. Monsig. Giuseppe Fijas, dell'archidiocesi di Colocza.

NECROLOGIO

1 Marzo 1936. Monsig. Emanuele Luigi Coelho, Vescovo di Coimbra.
9 » » Monsig. Carlo Cox, Vescovo tit. di Dioclea.
23 » » Monsig. Valentino Herrgot, Vescovo tit. di Samosata.
28 » » Monsig. Vahan Ktchourian, Arcivescovo di Costantinopoli, degli armeni.
14 Aprile » Monsig. Luigi Marelli, Vescovo di Bergamo.
» » » Monsig. Giovanni Antonio Walsh, Vescovo tit. di Siene.
21 » » Monsig. Giovanni Giuseppe Mac Cort, Vescovo di Altoona.

CODICIS IURIS CANONICI INTERPRETATIONES AUTHENTICAE

seu responsa a Pontificia Commissione ad Codicis canones authentice interpretandos annis MCMXVII-MCMXXXV data et in unum collecta atque Romanorum Pontificum actis et R. Curiae decisionibus aucta.

Typis Polyglottis Vaticanis, 1935, in-8°, pag. VIII-230

Romae L. 12 — In Italia L. 13 — Apud exteros L. 14,50

Linteo contectum, cum titulo aureo:

Romae L. 18 — In Italia L. 19 — Apud exteros L. 20 —

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
CODICIS IURIS CANONICI FONTES, in-8°.			
Vol. I. **Concilia generalia - Romani Pontifices,** usque ad annum 1745 (n. 1-364), pp. XVI-954	65 —	68 —	75 —
Vol. II. **Romani Pontifices,** ab anno 1746 ad annum 1885 (n. 365-544), pp. XII-1012	70 —	73 —	80 —
Vol. III. **Romani Pontifices,** ab anno 1887 ad annum 1917 (n. 545-713), pp. XII-870	65 —	68 —	75 —
Vol. IV. **Curia Romana,** S. C. S. Off. - S. C. Ep. et Reg. (n. 714-2055), pp. XXXII-1117	85 —	88,50	97 —
Vol. V. **Curia Romana,** S. C. Consistorialis - S. C. de Sacramentis - S. C. Concilii (n. 2056-3704), pp. XL-1116	85 —	88,50	97 —
Vol. VI. **Curia Romana,** S. C. Concilii, an. 1761-1917 - S. C. super statu Regul. - S. C. de Religiosis (n. 3705-4427), pp. XX-1034	80 —	83,50	92 —
Vol. VII. **Curia Romana,** S. C. de Prop. Fide; S. C. Indulg.; S. C. Indicis; S. R. C. - An. 1588-1790. N. 4428-5822. In 8°, pp. XXXVI-1060	80 —	83,50	92 —

PONTIFICALE ROMANUM

Summorum Pontificum iussu editum et a BENEDICTO XIV Pont. Max. recognitum et castigatum. Quattro volumi in-folio, nei margini cm. 30½ × 44½, luce della stampa 22 × 33, in carta ottima, rosso e nero, con illustrazioni.

Perfetta riproduzione della pregevolissima edizione curata dalla Rma Camera Apostolica nel 1848, con utili e preziose aggiunte che la completano. I quattro volumi (I, II, III e Appendix) si vendono:

In fogli sciolti	450 —	—	—
Legati in pelle zigrino al dorso, tela sui piani, taglio dorato, impressioni a secco e croce dorata sui piani, titolo sui dorsi, segnacoli e buste	690 —	—	—
Legati in tutto chagrin, con fregi e croce in oro sui piani, taglio dorato, titolo sui dorsi, segnacoli e buste	950 —	—	—

Fuori di Roma, spese di porto in più.

BIBLIORUM SACRORUM iuxta Vulgatam Clementinam. NOVA EDITIO, breviario perpetuo et concordantiis aucta, adnotatis etiam locis, qui in monumentis Fidei sollemnioribus et in Liturgia Romana usurpari consueverunt. - Curavit ALOISIUS GRAMATICA et nunc typis Vaticanis iterum impressit, in-8°, pp. XVI-1186.

(A) In charta indico-eburnea, religatum linteo, titulo aureo	60 —	62 —	68 —
(B) In charta indico-alba, religatum linteo, titulo aureo	60 —	62 —	68 —
(C) In charta tenaci, religatum linteo, titulo aureo	55 —	58 —	68 —

Veneunt Romae apud Admin. Commentarii Officialis "Acta Apostolicae Sedis"

(Libreria Vaticana - Città del Vaticano — °/₀ postale N. 1-16722)

Recentissime pubblicazioni:

Ritratto di S. S. Pio XI, pp. 1264.
Legatura in tela, titolo in oro.

La serie dei Romani Pontefici — La Gerarchia Cattolica: Pontefice regnante - Collegio dei Cardinali - Patriarcati - Arcivescovati e Vescovati residenziali - Arcivescovati e Vescovati titolari - Abbazie e Prelature Nullius - *Amministrazioni Apostoliche* ad nutum Sanctae Sedis - *Prelati di rito orientale con giurisdizione ordinaria - Vicariati Apostolici - Prefetture Apostoliche - Missioni - Custodia di Terra Santa - Religiosi — La Curia Romana: Sacre Congregazioni - Tribunali - Uffici — Rappresentanze della Santa Sede - Corpo diplomatico presso la Santa Sede - Commissioni permanenti - La Cappella Pontificia - La Famiglia Pontificia - Elemosineria Apostolica - Uffici e amministrazioni Palatine - Stato della Città del Vaticano - Ordini equestri.*

APPENDICE.

Vicariato di Roma — Vicariato della Città del Vaticano — Istituti di studi superiori — Accademie Pontificie — Istituti Eccles. di educazione e di istruzione — Seminari — Collegi Ecclesiastici — Collegi di Religiosi — Ospizi — Dati statistici — Distribuzione geografica delle Sedi residenziali, Vicariati e Prefetture apostoliche, ecc. — Elenco alfabetico dei nomi de curia — *Indice delle Protettorie — Elenchi alfabetici degli appartenenti alla Cappella e alla Famiglia Pontificia — Dignitari defunti — Indice alfabetico dei nomi delle persone — Indice delle materie — Indice schematico del volume — Correzioni ed aggiunte — Principali variazioni occorse durante la stampa.*

In Roma L. 30 — In Italia L. 33 — Estero L. 38 —

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
UFFICIO E MESSA approvati della S. Congregazione dei Riti con decreto del 23 marzo 1936 pubblicati negli *Acta Apostolicae Sedis* il 30 aprile, fascicolo N. 5:			
OFFICIUM IN FESTO SANCTI IOANNIS BOSCO, CONF. (Die 31 Ianuarii). In-18°, caratteri rosso-neri, carta indiana, pp. 8, grandezza della pagina cm. 7×12, nei margini cm. 12×19	0,50	0,60	0,70
MISSA IN FESTO SANCTI IOANNIS BOSCO, CONF. (Die 31 Ianuarii). In-4°, caratteri rosso-neri, grandezza della pagina cm. 14,5×22,5, nei margini cm. 22,5×32	0,40	0,50	0,70
VELLICO P. ANTONIO M., O. F. M. **La rivelazione e le sue fonti nel " De praescriptione haereticorum " di Tertulliano.** Studio storico-dogmatico. In-8°, pp. XXIV-223	20 —	21,50	24 —

SAC. ALAPHRIDUS OTTAVIANI
PHILOSOPHIAE, SACRAE THEOLOGIAE AC IURIS UTRIUSQUE DOCTOR
OLIM IURIS PUBLICI ECCLESIASTICI PROFESSOR IN PONT. INST. UTRIUSQUE IURIS

INSTITUTIONES IURIS PUBLICI ECCLESIASTICI

Vol. I. - **Ius publicum internum** (Ecclesiae constitutio socialis et potestas). Editio altera emendata et aucta, 1935. In-8°, pp. VIII-510.
Romae L. 27 — In Italia L. 28,50 Apud exteros L. 32 —

Vol. II. - **Ius publicum externum.** Editio altera emendata et aucta, 1936. In-8°, pp. 540.
Romae L. 28 — In Italia L. 29,50 Apud exteros L. 33 —

Veneunt Romae apud Admin. Commentarii Officialis "Acta Apostolicae Sedis"
(Libreria Vaticana - Città del Vaticano — °/₀ postale N. 1-16722)